Dosarul nr. 1r-399/25 Judecătoria Drochia sediul Rîșcani
/ 1-25014023-03-1r-12052025/ Judecător: Maria Adomnița

D E C I Z I E
În numele Legii

17 iunie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele completului Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Oxana Mironov

judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul **procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani Stanislav Gavrilița,** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 16.04.2025, prin care:

> **Prisacari Ion,** născut la *****, număr de identificare *****, cu domiciliul înregistrat în s*****, cu reședința temporară în *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, celibatar, un copil minor la întreținere, studii medii incomplete, nu are grade de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba română, nu a fost în stare de reținere sau de arest în această cauză, anterior condamnat prin sentinței Judecătoriei Soroca nr.1-374/16 din 21 decembrie 2016, în baza art.264^1 alin.(4) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 525 unități convenționale – 10 500 (zece mii cinci sute) lei, fără antecedente penale;

A fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264/1 alin. (5) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 04.02.2025- 16.04.2025;

Instanța de recurs: 12.05.2025- 17.06.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului declarat, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Prisacari Ion, la 09 ianuarie 2025, în jurul orei 21:45, nedeținând permis de conducere care i-ar permite conducerea mijlocului de transport, urmând scopul de a conduce automobilul în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, ignorând prevederile art.19 alin.(1) din Legea privind siguranța traficului rutier din 09 iunie 2007, potrivit căruia dreptul de a conduce vehicule reprezintă un drept special de a conduce vehicule din anumite categorii și/sau subcategorii, obținut în conformitate cu legislația Republicii Moldova și înregistrat în Registrul de Stat al conducătorilor de vehicule și dispozițiile pct.14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia, conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, a condus automobilul de model „Audi A6” cu numărul de înmatriculare „*****”, prin s. Șaptebani, raionul Rîșcani, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în proporție de 0,72, mg/l, conform testului alcoolscopic nr.733 al aparatului „Drager 6820” din 09 ianuarie 2025, ora 21:59.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Prisacari Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264[1] alin. (5) Cod penal – „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are concentrația de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere”.*

Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 16.04.2025, Prisacari Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal şi cu aplicarea art.80[1] Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art.90 alin.(1) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioada de probațiune de 3 (trei) ani, dacă Ion Prisacari nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art.90 alin.(6) lit. b) Cod penal, s-a obligat Ion Prisacari să anunțe în scris, în prealabil, organului competent, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Corpul delict – tichetul alcooltestului 6820 Drager, întocmit la data de 09 ianuarie 2025 ora 21:59, în privința stării de ebrietate a lui Ion Prisacari, anul nașterii 1988 și un suport electronic de format DVD-R model „MeriaRange” 52x pe care sunt stocate cinci înregistrări video cu denumirea „0-02-05-3a89, 0-02-05-e01 și 0-02-05b10”, rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

S-a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Ion Prisacari a cheltuielilor judiciare în mărime de 41 (patruzeci și unu),72 lei, cu titlu cheltuielile pentru efectuarea testării alcoolscopice, cheltuielile judiciare pretinse fiind trecute în contul statului.

Legalitatea sentinței instanței de fond a fost contestată cu recurs de către procurorul în procuratura Drochia oficiul Rîșcani Stanislav Gavrilița, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea ce ține de pedeapsa aplicată inculpatului Prisacari Ion, dispunând rejudecarea cauzei de către instanța de fond.

În motivarea recursului declarat, recurentul și-a exprimat dezacordul cu sentința pronunțată de instanța de fond în latura pedepsei aplicate inculpatului Prisacari Ion, or la caz a fost aplicat eronat principiul individualizării pedepsei penale.

Menționează faptul că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a dat o apreciere justă a circumstanțelor cauzei şi a calificat corect acțiunile inculpatului Prisacari Ion în baza art. 264^1 alin.(5) Cod Penal, însă consideră sentința emisă de către instanţa de fond drept una blândă, în partea stabilirii pedepsei şi anume privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, consideră că în mod nejustificat, instanța a acordat beneficiul suspendării condiționate a executării pedepsei, în pofida unui trecut infracțional relevant şi a repetabilității faptei.

În continuare, susține că deşi instanţa a reţinut că inculpatul are un comportament pozitiv la locul de trai şi că nu figurează la evidenţele medicului narcolog ori psihiatru, antecedentele penale fiind stinse şi că locuiește la mama pe care o întreţine, ultima fiind țintuită la pat, aceste elemente nu pot contrabalansa gravitatea faptei comise, natura ei şi istoricul judiciar al inculpatului. Prisacari Ion a mai fost anterior condamnat în anul 2016, pentru săvârşirea a infracţiunii analogice - conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate şi prin sentinţa Judecătoriei Soroca nr. 1-374/16 din 21 decembrie 2016, în baza art.264^1 alin.(4) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 525 unităţi convenționale - 10 500 (zece mii cinci sute) lei.

Prin urmare, consideră conduita infracțională a inculpatului Prisacari Ion este una repetitivă, demonstrând lipsa unei reale dorinţe de îndreptare. In pofida sancțiunilor aplicate anterior, inculpatul a ales în mod conștient să sfideze

prevederile legale, conducând un vehicul în stare de ebrietate alcoolică fără a deţine permis de conducere.

În această ordine de idei, susține că aplicarea unei pedepse cu suspendare transmite un semnal de toleranță în fața unor comportamente extrem de periculoase, în contradicție cu scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal - acela de a preveni săvârșirea unor noi infracțiuni şi de a proteja valorile fundamentale ale societăţii.

Prin urmare, având în considerație gravitatea faptei comise şi ţinându-se cont de prevederile art.364[1] din Codul de procedură penală şi art.80[1] alin.(2) din Codul penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă faptei comise de către inculpatul Prisacari Ion.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieşind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală şi a Codului contravenţional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul ***art. 447 alin. (1), (2) Cod de Procedură Penală*** *(în redacţia Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală şi a Codului contravenţional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs,* ***în lipsa părților****, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces careva referințe nu au parvenit.*

Verificând temeinicia argumentelor formulate de recurent și legalitatea verdictului contestat, în raport cu materialele cauzei penale, Colegiul conchide necesitatea respingerii recursului ca nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată.

Potrivit dispoziției art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) CPP, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

La fel, conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Colegiul penal constată că cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art.364[1] CPP, fiind contestată doar în aspectul blândeții pedepsei.

În acest sens, contrar alegațiilor recurentului Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a apreciat măsura acesteia, ținând cont de gradul de pericol

social al faptelor comise, personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

În combaterea poziției recurentului, instanța de recurs reține că la caz la stabilirea pedepsei, atât sub aspectul tipului acesteia cât și a cuantumului corect au fost reținute de către instanța de fond prevederile art.art.61,75 Cod penal, ținând cont de persoana lui Prisacari Ion, de pericolul social al faptelor comise, de circumstanțele atenuante şi agravante, de scopul pedepsei penale, anume, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane, reținând că scopul pedepsei penale poate fi atins fără privarea de libertate, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, atitudinea corectă a inculpatului Prisacari Ion față de cele comise, căința sinceră și ca urmare recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu și solicitarea examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind relevant faptul că la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii reflectată în caracterul acțiunilor şi urmările prejudiciabile, de motivul infracțiunii, de faptul că la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidenţa medicului narcolog și psihiatru, anterior a fost judecat, dar antecedentele penale sunt stinse, ultimul o are la întreținere și îngrijește de mama sa care este țintuită la pat (f.d.47), vina a recunoscu-o, se căiește sincer de cele comise și nu a cauzat careva urmări prejudiciabile prin infracțiunea comisă.

În respingerea argumentelor părții acuzării, Colegiul penal reține faptul că inculpatul Prisacari Ion a manifestat o atitudine cooperantă pe parcursul întregului proces penal și a dat dovadă de reflecție asupra consecințelor faptei sale, astfel nu se justifică necesitatea unei sancțiuni represive, ci mai degrabă una educativă și preventivă în libertate.

Așadar, la caz nu este rezonabil ca inculpatul Prisacari Ion să execute pedeapsa stabilită în condiții de izolare de societate, astfel în coroborare cu jurisprudența CEDO, potrivit căreia: „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr.R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție, ținând cont de atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaștere a faptelor comise, circumstanțele pricinii şi persoana celui vinovat, just a concluzionat că scopul

pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.90 Cod penal al RM.

Argumentul procurorului privind imposibilitatea aplicării art. 90 Cod penal în privința inculpatului Prisacari Ion, invocându-se condamnarea anterioară a acestuia prin sentința Judecătoriei Soroca nr. 1-374/16 din 21 decembrie 2016, Colegiul îl apreciază ca fiind neîntemeiat, întrucât acea condamnare – prin care ultimul a fost sancționat cu amendă penală – nu mai produce efecte juridice relevante, avându-se în vedere că antecedentele penale sunt stinse, iar fapta respectivă nu atrage incidența recidivei și, prin urmare, nu constituie un impediment legal pentru aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În combaterea poziției expuse de recurent, Colegiul penal reține și faptul, că în privința stabilirii pedepsei pentru fapta comisă în privința inculpatului Prisacari Ion relevantă este și Regula nr.6 din Recomandarea NR.R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia *”natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală”*, instanța just considerând, că anume pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia și cu stabilirea perioadei de probațiune va fi echitabilă.

Colegiul penal reține și faptul că reieșind din circumstanțele cauzei și cele personale ale lui Prisacari Ion contrar dezacordului părții acuzării nu este rațional ca inculpatul să execute o altă pedeapsă mai severă, deoarece va lăsa o amprentă nefavorabilă asupra persoanei și consideră că ultimului mai este posibil de acordat o șansă de corectare, iar scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără agravarea pedepsei, dându-i posibilitatea reală inculpatului să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar, și considerând că va fi atins scopul pedepsei.

Drept urmare, instanța de judecată just a considerat necesar de a acorda o şansă inculpatului, pentru reeducarea acestuia nefiind absolut necesară privarea de libertate, acordându-i şansa corectării fără izolarea de societate, prin suspendarea condiţionată a executării pedepsei în limita perioade de probațiune, fiindu-i stabilită o perioadă de probațiune pe un termen maxim prevăzut de legislația penală, pe parcursul căreia condamnatul va fi obligat să anunțe în scris, în prealabil, organului competent despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, conform prevederilor art.90 alin.(6) lit. b) Cod penal.

Colegiul penal e de părerea că pedeapsa aplicată inculpatului Prisacari Ion, este o pedeapsă echitabilă, care corespunde tuturor criteriilor de aplicare a pedepsei

penale, care va atinge scopul propus, fiind proporțională cu gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, fiind de natură să îi atenționeze pe cei care ar intenționa să săvârșească astfel de fapte, că nu vor rămâne nepedepsiți, iar o pedeapsă mai aspră după cum solicită recurentul ar fi prea gravă vis-a-vis de infracțiunea comisă.

În raport cu cele expuse, Colegiul penal consideră că nu există temei legal și rațional pentru excluderea art. 90 Cod penal RM în cazul inculpatului Prisacari Ion. Pedeapsa aplicată este una justă, proporțională, echitabilă, orientată spre scopurile reale ale sancțiunii penale și în deplină conformitate cu standardele Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Drept urmare, Colegiul arată că practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, mai mult ca atât, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea persoanei.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord ,-

D E C I D E:

Recursul **procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani Stanislav Gavrilița,** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 16.04.2025, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecători: